

UOHSX00AFXAS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0273/2017/VZ-25571/2017/521/MŽi

Brno: 1. září 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 10. 7. 2017 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov,
- navrhovatel – OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 21 Praha 4 – Nusle, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 19. 7. 2017 JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem, ev. č. ČAK 04825, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 14,

ve věci přezkoumání úkonů cit. zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha – Smíchov – porušil zásadu transparentnosti zakotvenou v ust. § 6

odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, když svým rozhodnutím ze dne 8. 6. 2017 zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799, dle § 84 odst. 2 písm. e) cit. zákona z důvodu, že dospěl na základě provedené zpětné kontroly k závěru, že

- se v průběhu zadávacího řízení na cit. veřejnou zakázku dopustil nezákonného postupu v souvislosti s vymezením minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů, přičemž uvedená pochybnost mu měla být kvalifikovaně potvrzena rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0103/2017/VZ-14797/2017/521/MŽi ze dne 11. 5. 2017,
- se v průběhu zadávacího řízení na cit. veřejnou zakázku dopustil nezákonného postupu, když v souvislosti s dodatečnými informacemi ze dne 3. 6. 2015 změnil zadávací podmínky, aniž by prodloužil lhůtu pro podání nabídek,
- v průběhu zadávacího řízení došlo ke změně požadavků a nároků zadavatele a změně přístupu resortu práce a sociálních věcí k zajišťování provozu a rozvoje informačních systémů a dalších ICT prostředků, v důsledku čehož předmět plnění cit. veřejné zakázky nemůže naplnit všechny požadavky a potřeby zadavatele,

tedy že zde existují důvody pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) cit. zákona, aniž by však bylo možno postavit najisto, kdy se cit. zadavatel o údajných důvodech pro zrušení zadávacího řízení dozvěděl, a tedy zda zadávací řízení na cit. veřejnou zakázku bylo zrušeno bez zbytečného odkladu poté, co se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na cit. zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, neboť pokud ohledně okamžiku zjištění možné nezákonnosti zadávacích podmínek odkazuje na provedenou zpětnou kontrolu průběhu zadávání předmětné veřejné zakázky, pak součástí dokumentace o předmětné veřejné zakázce není žádný podklad obsahující informaci, kdy zpětná kontrola průběhu zadání předmětné veřejné zakázky proběhla, resp. kdy se o jejích výsledcích dozvěděl, a jenž by tedy umožnil zpětně objektivně přezkoumat splnění výše uvedené podmínky bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení a cit. zadavatel žádný takový podklad v rámci předmětného správního řízení ani v jiných správních řízeních vedených Úřadem ve vztahu k cit. veřejné zakázce nepředložil, přičemž o údajné nezákonnosti v souvislosti s vymezením minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů se cit. zadavatel nedozvěděl až z cit. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 5. 2017, čímž se postup cit. zadavatele stal nečitelným a nekontrolovatelným, přičemž postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší** „Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 8. 6. 2017, kterým cit. zadavatel zrušil zadávací

řízení na veřejnou zakázku „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli – České republice – České správě sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov – ukládá:

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha - Smíchov (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ nebo „ZVZ“¹) dne 12. 5. 2015 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk“, přičemž toto oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 508010, ve znění opravy uveřejněné dne 23. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 096-174211, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 26. 6. 2015 pod ev. č. 2015/S 121-220799 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmět veřejné zakázky vymezil zadavatel v bodu 3. „PŘEDMĚT PLNĚNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“ zadávací dokumentace ze dne 11. 5. 2015 (dále jen „zadávací dokumentace“) následovně: „*Předmětem této veřejné zakázky je rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk.*“
3. Jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zadavatel v bodu 11. „ZPŮSOB HODNOCENÍ NABÍDEK“ zadávací dokumentace stanovil ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž stanovil následující dílčí hodnotící kritéria a jejich váhy:
  - výše denních sazeb pracovníků uchazeče, kteří se budou podílet na plnění služeb – váha 60%,

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona.

- míra zlepšení výkonových indikátorů stanovených zadavatelem – váha 40%.
4. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky po celou dobu platnosti rámcové smlouvy byla zadavatelem stanovena ve výši 190 000 000,- Kč bez DPH.
  5. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem čtyři nabídky. Dne 28. 8. 2015 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4 – Nusle (dále jen „uchazeč Atos IT Solutions and Services, s.r.o.“). Dne 18. 9. 2015 zadavatel rozhodl o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 28. 8. 2015 a o zrušení úkonů spočívajících v posouzení a hodnocení nabídek a současně rozhodl o novém posouzení a hodnocení nabídek.
  6. Z dokumentace o veřejné zakázce dále vyplývá, že dne 11. 4. 2016 zadavatel opakovaně rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. Dne 9. 6. 2016 pak zadavatel rozhodl o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 11. 4. 2016 a o zrušení úkonů spočívajících v posouzení a hodnocení nabídek a současně rozhodl o novém posouzení a hodnocení nabídek.
  7. Z dokumentace o veřejné zakázce dále vyplývá, že dne 12. 12. 2016 zadavatel opakovaně rozhodl o novém posouzení a hodnocení nabídek a následně dne 8. 2. 2017 zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušil.
  8. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „ÚOHS“) rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0103/2017/VZ-14797/2017/521/MŽi ze dne 11. 5. 2017 (dále jen „rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017“), které nabylo právní moci dne 31. 5. 2017, zrušil „Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 8. 2. 2017 (dále jen „první rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“), kterým zadavatel zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
  9. Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2017 (dále jen „nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“) zadavatel s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona rozhodl o zrušení šetřeného zadávacího řízení.
  10. Dne 23. 6. 2017 obdržel zadavatel námítky navrhovatele – OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 21 Praha 4 – Nusle, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 19. 7. 2017 JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem, ev. č. ČAK 04825, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 14 (dále jen „navrhovatel“) – z téhož dne proti novému rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (dále jen „námítky“). Námítkám navrhovatele zadavatel rozhodnutím ze dne 30. 6. 2017 (dále jen „rozhodnutí o námítkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, nevyhověl.
  11. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s rozhodnutím zadavatele o námítkách neztotožnil, podal dne 10. 7. 2017 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

12. Navrhovatel v návrhu předně definuje veřejnou zakázku, předmět řízení a okruh účastníků řízení, dále specifikuje újmu, která mu hrozí a vyjadřuje se k ostatním podmínkám řízení a formálním náležitostem návrhu.

13. V další části návrhu se navrhovatel konkrétně vyjadřuje k porušení zákona zadavatelem. Navrhovatel uvádí, že novým rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení byly porušeny zásady dle § 6 zákona. Poukazuje na to, že je zdůvodněno stejnými okolnostmi, jaké zadavatel uváděl v prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, tudíž dle přesvědčení navrhovatele trpí *„stejnými vadami, pro jaké byl postup zadavatele při vydání Prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení shledán ze strany ÚOHS rozporným se zásadou transparentnosti (...).“* Dle navrhovatele zadavatel novým rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení reaguje na rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 a *„pokouší se při nezměněném skutkovém stavu i procesním stavu věcí nahradit pravomocně zrušené První rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení² novým rozhodnutím, aniž by respektoval právní názory ÚOHS, které byly k relevantním otázkám v tomto zadávacím řízení vysloveny.“*
14. Navrhovatel dále v návrhu shrnuje obsah nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, zejména pak jeho odůvodnění, a uvádí k němu jednak, že zadavatel časově nevymezil, kdy proběhla zpětná kontrola a kdy se měl dozvědět o jejích závěrech, a dále, že o svých pochybeních věděl dlouho před vydáním rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, tudíž dle navrhovatele nelze vztahovat počátek běhu „lhůty“ bez zbytečného odkladu k uvedenému rozhodnutí. Dle navrhovatele nelze zjistit, zda bylo nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bez zbytečného odkladu od okamžiku, kdy se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, tudíž považuje nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení za nepřezkoumatelné.
15. Navrhovatel dále poukazuje na to, že zadavatel v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zmiňuje na okraj některá svá pochybení, u kterých uvádí, že nejsou nosným důvodem pro zrušení zadávacího řízení, tedy sám relativizuje jejich relevanci, a také na další okolnosti (např. tvrzení, že rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 nenabýlo právní moci), které dle jeho názoru činí zadávací řízení i nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení *„nepřehledným a mohou vyvolávat pochybnosti o pravých důvodech postupu zadavatele.“*
16. Navrhovatel vyjadřuje své přesvědčení, že v šetřeném případě nebyly splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku stanovené v § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
17. Navrhovatel dále rekapituluje průběh samotného zadávacího řízení vč. svého postupu v souvislosti s předmětným zadávacím řízením, tj. poukazuje na jednotlivá podání námitek a návrhů v průběhu zadávacího řízení, a také shrnuje obsah rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017. Poukazuje na to, že odůvodnění prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je v některých pasážích zcela nebo převážně identické, z čehož dovozuje, že zadavatel v podstatných ohledech v obou případech vycházel ze stejných skutečností, a doplňuje, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nepopřel, že důvody hodné zvláštního zřetele, o něž zadavatel opírá nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, jsou totožné s těmi, které uvedl v prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
18. Navrhovatel dále v návrhu cituje dle jeho názoru zásadní části rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, následně shrnuje, že *„základním důvodem pro vydání Zrušujícího rozhodnutí*

---

² tj. rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 – pozn. Úřadu

ÚOHS³ byl fakt, že zadavatel neunesl své důkazní břemeno k otázce, kdy se dozvěděl o důvodech pro zrušení zadávacího řízení, (...)“, a dále vyjadřuje své přesvědčení, že uvedený právní názor Úřadu „je při nezměněné skutkové situaci plně aplikovatelný i na posouzení Napadeného rozhodnutí⁴“, neboť ačkoliv zadavatel namísto o komplexním auditu hovoří o zpětné kontrole, zůstává dle navrhovatele podstata věci stejná. Nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je pak dle navrhovatele projevem nesouhlasu zadavatele s právním názorem Úřadu, k čemuž dodává, že jestliže zadavatel za stejných skutkových okolností rozhodne dvakrát stejně, lze s ohledem na zásadu předvídatelnosti rozhodnutí orgánů veřejné moci očekávat stejný výsledek přezkumného řízení. Nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení by tudíž dle navrhovatele mělo smysl pouze v případě změny důkazní situace na straně zadavatele.

19. V souvislosti s rozhodnutím Úřadu ze dne 11. 5. 2017 navrhovatel dále uvádí, že Úřad „nerozhodoval meritorně o tom, zda formulování požadavku středoškolského vzdělání technického směru v konkrétním případě zakládá či nezakládá ‚důvod hodný zvláštního zřetele‘“, ale toliko uvedl, že potenciálně by takto formulovaný požadavek mohl být důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel se tudíž neztotožňuje s interpretací zadavatele, že jeho pochybnost by v důsledku rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 „získala nějakou novou kvalitu, stala by se v nějakém ohledu ‚kvalifikovanou‘ a že by to bylo možno ‚vnímat jako novou skutečnost‘.“ Dle navrhovatele se zadavatel nemohl znovu dozvědět něco, co již věděl, neboť o existenci nyní uplatňovaných důvodů pro zrušení zadávacího řízení zadavatel věděl již před vydáním prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Odmítá také konstrukt o kvalifikované a nekvalifikované vědomosti o důvodech pro zrušení zadávacího řízení a doplňuje, že se zadavatel z rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 nedozvěděl žádnou novou skutkovou okolnost. Navrhovatel dále vyjadřuje své přesvědčení, že zadavatel s textem rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 pracuje účelově a předmětné zadávací řízení chce zrušit i za cenu nerespektování právního názoru Úřadu.
20. Navrhovatel dále v návrhu poukazuje na postup zadavatele v jiných jeho zadávacích řízeních, jichž se také účastnil jako uchazeč. V průběhu těchto zadávacích řízení navrhovatel shledává shodné znaky s šetřeným zadávacím řízením, které považuje za znepokojivé. Uvedené okolnosti pak dle jeho názoru vzbuzují pochybnost o rovném zacházení, nediskriminačním přístupu a transparentnosti postupu zadavatele a také o jeho skutečné motivaci. Poukazuje také na to, že dle jeho názoru vyvolává průběh šetřeného zadávacího řízení dojem, že ke zrušení zadávacího řízení zadavatel přistupuje za situace, kdy vyjde najevo, že by jako nejvýhodnější měla být vybrána právě nabídka navrhovatele. V této souvislosti navrhovatel poukazuje na to, že od 12. 12. 2016, kdy zadavatel rozhodl o novém posouzení a hodnocení nabídek, neučinil dle dostupných podkladů v šetřeném zadávacím řízení žádné další úkony v tomto směru, toliko si dle prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nechal provést kompletní audit předmětného zadávacího řízení, aniž by však prokázal, že takovýto audit fakticky proběhl.
21. V další části návrhu se navrhovatel v obecné rovině zabývá podmínkami pro zrušení zadávacího řízení dle ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona a poukazuje na příslušnou judikaturu

³ tj. rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 – pozn. Úřadu

⁴ tj. nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení – pozn. Úřadu

soudů, rozhodovací praxi Úřadu k předmětné otázce a cituje odbornou literaturu a uzavírá, že zákon dává zadavateli v ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona možnost zrušit zadávací řízení toliko v zákonem stanovené lhůtě a z taxativně vymezených důvodů. Navrhovatel pak připouští, že teorie a rozhodovací praxe umožňuje zadavateli při naplnění dalších podmínek předejít tomu, aby jím zjištěné porušení zákona bylo zjištěno a následně sankcionováno Úřadem, k čemuž však dodává, že za situace, kdy již Úřad o porušení zákona ví, ztrácí takováto argumentace význam. Navrhovatel dále dodává, že souhlasí s úvahou zadavatele obsaženou v rozhodnutí o námitkách, že nelze předjímat výsledek správního řízení, které bylo Úřadem zahájeno z moci úřední ve věci možného porušení § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona zadavatelem v souvislosti s vymezením minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů⁵ (dále jen „správní řízení z moci úřední“), nicméně dle navrhovatele se právě toho zadavatel dopouští tím, že ze skutečnosti, že takové správní řízení bylo zahájeno, dovozuje oprávněnost vydání nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

22. Navrhovatel uvádí, že zadavatel v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvádí i subjektivní důvod pro zrušení zadávacího řízení na straně zadavatele, a to konkrétně, že předmět veřejné zakázky již neodpovídá jeho aktuálním požadavkům a nárokům. Navrhovatel dále poukazuje na to, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že některé důvody uvedené v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nejsou pro toto rozhodnutí nosné (jednalo se např. o tvrzení o změnách stavu ICT prostředí rezortu práce a sociálních věcí). Navrhovatel dále upozorňuje na to, že v samotném novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není uveden údaj o tom, kdy bylo zadavateli doručeno rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, *„ačkoliv právě s tímto doručením zadavatel spojuje (dle názoru navrhovatele chybně) počátek běhu lhůty ‚bez zbytečného odkladu‘ ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 ZVZ“*, přičemž předmětný údaj byl pak uveden až v rozhodnutí o námitkách.
23. Navrhovatel dále v návrhu uvádí, že *„je třeba posuzovat, zda zadavatel zrušil zadávací řízení bez zbytečného odkladu poté, kdy ‚se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele‘, o které zadavatel zrušení zadávacího řízení opírá“*, přičemž *„uplyne-li zadavateli marně zákonem stanovená lhůta ‚bez zbytečného odkladu‘, ztrácí zadavatel možnost zadávací řízení zrušit, i kdyby jím uplatňované ‚důvody hodné zvláštního zřetele‘ byly sebezávažnější.“* Z hlediska běhu lhůty „bez zbytečného odkladu“ je pak dle navrhovatele třeba *„brát v úvahu dobu, kdy se v zadávacím řízení vyskytl důvod hodný zvláštního zřetele, resp. dobu kdy se zadavatel dozvěděl o existenci skutečností, které by takovým důvodem mohly být“*, nikoliv tedy až dobu, kdy se zadavatel o takové skutečnosti hodnověrně dozví. Navrhovatel dále podotýká, že *„břemeno tvrzení i důkazní břemeno ohledně prokázání příslušné doby nese zadavatel.“*
24. Navrhovatel v další části návrhu označuje část argumentace obsažené v rozhodnutí o námitkách za zavádějící a opakovaně uvádí, že dle jeho názoru zadavatel neučinil zjištění o svém pochybení v souvislosti s formulací požadavku na středoškolské vzdělání technického směru na základě rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, ale již před vydáním prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel tudíž zásadně odmítá, že by ke zjištění uvedeného pochybení zadavatele došlo až toho dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí

⁵ jedná se o správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. S0235/2017/VZ – pozn. Úřadu

Úřadu ze dne 11. 5. 2017. K tomu navrhovatel dodává, že z nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není zřejmé, kdy se zadavatel dozvěděl o důvodech pro zrušení zadávacího řízení, resp. kdy měla proběhnout zmiňovaná zpětná kontrola. Dle navrhovatele tudíž pro běh lhůty „bez zbytečného odkladu“ není rozhodné, „zda byly následně shodné důvody zjištěny ještě jiným způsobem nebo zda se k nim vyjádřil ÚOHS v odůvodnění Zrušujícího rozhodnutí ÚOHS“, ale to, kdy zadavatel poprvé seznal, že tyto důvody existují, tj. kdy se poprvé dozvěděl o jejich existenci. Dle navrhovatele i za situace, že by se zadavatel o důvodech pro zrušení předmětného zadávacího řízení (uvedených v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení) dozvěděl až v lednu 2017, nebyla by lhůta „bez zbytečného odkladu“ dodržena.

25. V další části návrhu se navrhovatel vyjadřuje k jednotlivým důvodům pro zrušení zadávacího řízení, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž předně vyjadřuje svoje přesvědčení, že se jedná o drobné nedostatky, které byly zadavatelem hledány proto, „aby jich bylo využito ke zrušení zadávacího řízení, které je ve skutečnosti motivováno něčím jiným.“ K zadavatelem uváděným nedostatkům v kvalifikační dokumentaci navrhovatel uvádí, že ne každé pochybení zadavatele lze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele, který by ospravedlňoval zrušení zadávacího řízení, tj. takový, který by měl negativní důsledky spočívající v omezení práv některého z uchazečů. Dle navrhovatele žádnému z uchazečů požadavek na vzdělání technického směru nepřipadal tak nejasný, aby mu bránil v podání nabídky, příp. aby podal námitky, a dodává, že v šetřeném zadávacím řízení byly limitující jiné kvalifikační požadavky (konkrétně požadavky na vysokoškolsky vzdělané odborníky disponující „raritními certifikáty“). Navrhovatel poukazuje i na to, že pro nesplnění kvalifikace nebyl vyloučen žádný z uchazečů. Dle navrhovatele nebyl požadavek na vzdělání technického směru nikým považován za diskriminační, přičemž v předmětném zadávacím řízení s ohledem na ostatní kvalifikační požadavky diskriminačním ani být nemohl, neboť tento konkrétní požadavek splňují všichni dodavatelé. Navrhovatel proto dovozuje, že nedostatky, resp. nejasnosti v kvalifikační dokumentaci nemohly ovlivnit výběr nejhodnější nabídky.
26. Navrhovatel v další části návrhu poukazuje na to, že zadavatel v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvádí několik dalších skutečností, které však zřejmě nejsou důvodem, pro který by bylo předmětné zadávací řízení zrušeno – jedná se o tvrzené pochybení zadavatele spočívající v neprodloužení lhůty pro podání nabídek při změně zadávacích podmínek a dále změnu ICT prostředí resortu práce a sociálních věcí. Ačkoliv navrhovatel usuzuje, že se jedná o „informace bez právního významu“ a jednání zadavatele, který uvádí v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení důvody, které sám nepovažuje za důvody pro zrušení zadávacího řízení, označuje za neobvyklé, „z opatrnosti“ se k uvedeným důvodům v návrhu vyjadřuje.
27. V závěru návrhu navrhovatel shrnuje svoji předchozí argumentaci a navrhuje, aby Úřad rozhodl o zrušení nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

28. Úřad obdržel návrh dne 10. 7. 2017 a tímto dnem bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

29. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
- zadavatel,
  - navrhovatel.
30. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0273/2017/VZ-20518/2017/521/MŽi ze dne 12. 7. 2017.
31. Dne 20. 7. 2017 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření zadavatele z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 20. 7. 2017“). Dokumentace o veřejné zakázce byla Úřadu zadavatelem poskytnuta v rámci správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0103/2017/VZ a v rámci správního řízení z moci úřední.

Vyjádření zadavatele ze dne 20. 7. 2017

32. Zadavatel ve svém vyjádření předně označuje návrh navrhovatele za bezpředmětný a trvá na tom, že nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo i s ohledem na rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 vydáno zcela v souladu se zákonem, přičemž podotýká, že předmětné zadávací řízení je předmětem správního řízení vedeného pod sp. zn. S0235/2017/VZ.
33. Zadavatel uvádí, že přezkoumal námitky navrhovatele v celém rozsahu a po zvážení uvedených tvrzení jim nevyhověl. Dodává, že novým rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení mělo být docíleno jednak souladu se zákonem a dále zachování hospodářské soutěže tak, aby veřejné prostředky na zajištění předmětu veřejné zakázky byly využity účelně.
34. Zadavatel dále uvádí, že odmítá tvrzení zadavatele o tom, že v šetřeném případě nedošlo k žádné změně okolností, neboť dle názoru zadavatele rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 *„ve svém důsledku autoritativně potvrdilo pochybnost zadavatele o správném nastavení zadávacích podmínek.“* Dle zadavatele je tudíž pro posouzení toho, zda bylo zadávací řízení zrušeno bez zbytečného odkladu, *„rozhodný okamžik, kdy se seznámil s rozhodnutím ÚOHS⁶ (...)“*.
35. Zadavatel ve svém vyjádření dále uvádí, že v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jsou uvedeny další důvody, které *„jsou samostatnými důvody pro zrušení zadávacího řízení“* a které *„dle názoru zadavatele ob stojí samy o sobě“*. Zadavatel se však dle svého vyjádření *„v rozhodnutí o zrušení⁷ zaměřil především na ten důvod, který sám potvrdil i ÚOHS, tj. nezákonné nastavení zadávacích podmínek.“*
36. V další části vyjádření se pak zadavatel vyjadřuje k jednotlivým částem návrhu. K části návrhu, ve které navrhovatel zejména rekapituluje průběh zadávacího řízení, zadavatel uvádí, že tato obsahuje převážně informace pro posouzení věci irelevantní. Dále ve vyjádření zadavatel uvádí, že je jeho právem nesouhlasit se závěry Úřadu, a poukazuje na to, že sám navrhovatel přehlíží názor Úřadu ve vztahu k pochybnosti týkající se nastavení zadávacích podmínek. Zadavatel je také dle svého vyjádření přesvědčen, že informace uvedené navrhovatelem jako širší souvislosti (tj. informace o jiných zadávacích řízeních zadavatele) jsou pro předmětné šetření irelevantní.

---

⁶ tj. rozhodnutím Úřadu ze dne 11. 5. 2017 – pozn. Úřadu

⁷ tj. v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení – pozn. Úřadu

37. Dále ve vyjádření zadavatel k části návrhu, kde se navrhovatel zabývá v obecné rovině důvody pro zrušení zadávacího řízení dle ust. § 84 odst. 2 zákona, s odkazem na důvodovou zprávu k zákonu, rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 a právní úpravu obsaženou v zákoně č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), vyjadřuje své přesvědčení, že důvodem pro naplnění podmínek stanovených v § 84 odst. 2 písm. e) zákona může být i „*vlastní jednání či opomenutí zadavatele (...)*“.
38. Zadavatel dodává, že dle jeho názoru musí být „*v současné době podmínky uvedené v § 84 odst. 2. písm. e) ZVZ vykládány v souladu s § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ (tím navrhovatel myslí výklad, nikoliv přímou aplikaci tohoto ustanovení v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod), který výslovně počítá s tím, že důvody pro zrušení zadávacího řízení mohou spočívat i v jednání či opomenutí zadavatele, takže se jedná jednoznačně o okolnosti ležící v rámci zadavatele.*“
39. Zadavatel označuje svůj postup spočívající ve zrušení zadávacího řízení po zjištění vlastního pochybení v průběhu zadávacího řízení za správný a k tomuto svému závěru dodává, že v šetřeném případě došlo k situaci, kdy zadavatel sám zjistil porušení zákona, neměl již „*možnost přijmout opatření k nápravě, kterým by uvedené porušení zákona napravil, a při následném přezkoumávání úkonů zadavatele by mohlo dojít k uložení nápravného opatření nebo sankce (...)*“. Zadavatel poukazuje na to, že mu Úřad oznámil zahájení správního řízení z moci úřední a dovozuje, že nebyl povinen za situace, kdy jsou dány důvody pro zrušení zadávacího řízení, čekat na meritorní rozhodnutí Úřadu. Samotné zahájení uvedeného správního řízení, které dle zadavatele Úřad „*zahájil z důvodů, pro které zadavatel zadávací řízení zrušil, potvrzuje správnost názoru zadavatele, že jeho předchozí postup v zadávacím řízení je minimálně problematický a může vzbuzovat pochybnosti o jeho správnosti.*“ Zadavatel dodává, že Úřad může ve správním řízení z moci úřední rozhodnout o uložení nápravného opatření či sankce, což zadavatel považuje za velmi pravděpodobné. Zadavatel doplňuje, že nepříznivé následky způsobené porušením zákona zadavatelem se dotýkají i hospodářské soutěže.
40. Zadavatel dále odmítá navrhovatelem naznačenou existenci subjektivních či „jiných“ důvodů pro zrušení šetřeného zadávacího řízení. Dodává, že skutečnost, že předmět veřejné zakázky již neodpovídá aktuálním požadavkům a nárokům zadavatele, vychází z objektivních skutečností, především z vývoje v oblasti IT, přičemž vyjadřuje své přesvědčení, že i tento důvod „*by sám o sobě obstál jako samostatný důvod pro zrušení zadávacího řízení. S ohledem na skutečnost, že nosným a fakticky potvrzeným důvodem pro zrušení zadávacího řízení ze strany ÚOHS je rozpor zadávacích podmínek se ZVZ, nepovažoval [zadavatel] za nutné dále tento důvod obšírněji rozebírat, přičemž nelze souhlasit s tvrzením navrhovatele, že tento důvod nemá onu kvalitu ‚důvodů hodných zvláštního zřetele‘.*“
41. Zadavatel dále ve vyjádření odmítá pojetí navrhovatele v otázce toho, od kdy začíná „běžet lhůta“ pro posouzení bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení. Dle zadavatele je za rozhodnou „*nutné považovat dobu, kdy se zadavatel hodnověrně dozví o skutečnosti, zakládající důvod pro možné zrušení zadávacího řízení, v tomto případě počítanou od okamžiku doručení již citovaného rozhodnutí ÚOHS o zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, ve kterém byly potvrzeny do té doby nepotvrzené[] pochyby zadavatele o správnosti jeho postupu při vymezení podmínek prokazování kvalifikačních předpokladů.*“

42. K navrhovatelem tvrzené nepřezkoumatelnosti nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení z důvodu nespecifikování doby, kdy se měl zadavatel dozvědět o důvodech hodných zvláštního zřetele, zadavatel uvádí, že v předmětném rozhodnutí je doba vyspecifikována, tudíž jej nelze z uvedeného důvodu považovat za nepřezkoumatelné.
43. V další části vyjádření zadavatel uvádí, že lhůta „bez zbytečného odkladu“ byla dodržena, neboť k doručení rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 došlo téhož dne a ke zrušení zadávacího řízení novým rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení došlo dne 8. 6. 2017, tj. za dobu kratší než měsíc.
44. V další části svého vyjádření se zadavatel vyjadřuje k argumentaci navrhovatele uvedené v návrhu k jednotlivým důvodům zrušení zadávacího řízení, dále k argumentům uvedeným ve shrnutí návrhu a následně své vyjádření uzavírá konstatováním, že svým dosavadním postupem neporušil zákon, a že by naopak k porušení zákona došlo v případě, že by předmětné zadávací řízení nezrušil. Zadavatel proto navrhuje Úřadu, aby předmětné správní řízení zastavil.

Další průběh správního řízení

45. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0273/2017/VZ-22122/2017/521/MŽi ze dne 1. 8. 2017 určil navrhovateli lhůtu pro předložení dokladu, ze kterého bude vyplývat datum doručení stejnopisu návrhu zadavateli.
46. Dne 3. 8. 2017 obdržel Úřad od navrhovatele doklad, ze kterého vyplývá, že stejnopis návrhu byl zadavateli doručen dne 10. 7. 2017.
47. Usnesením č. j. ÚOHS-S0273/2017/VZ-23574/2017/521/MŽi ze dne 16. 8. 2017 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
48. Dne 21. 8. 2017 umožnil Úřad navrhovateli nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0273/2017/VZ.
49. Dne 24. 8. 2017 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření navrhovatele k podkladům pro rozhodnutí z téhož dne.

Vyjádření navrhovatele

50. Navrhovatel v úvodu svého vyjádření konstatuje, že podklady shromážděné ve správním spise „*potvrzují správnost skutkových tvrzení navrhovatele týkajících se zadávacího řízení veřejné zakázky (...)*“, a dále poukazuje na to, že správní řízení z moci úřední bylo zastaveno dle § 66 odst. 2 správního řádu, a že tudíž veškeré úvahy a argumenty zadavatele o případných závěrech Úřadu jsou bezpředmětné.
51. V další části vyjádření se navrhovatel vyjadřuje k vyjádření zadavatele ze dne 20. 7. 2017. Předně opakuje, že dle jeho přesvědčení z hlediska skutkového i procesního „*byla situace v době vydání obou rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení shodná*“. Dále uvádí, že autoritativním potvrzením porušení zákona ze strany zadavatele by bylo vydání meritorního rozhodnutí o takovém porušení, což se však nestalo, a podotýká, že rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 neodhalilo „*nějakou novou, zadavateli dříve neznámou skutečnost ohledně stavu a obsahu zadávacích podmínek*“. Navrhovatel dále uvádí, že z vyjádření zadavatele ze dne 20. 7. 2017 není zřejmé, s jakými názory Úřadu zadavatel nesouhlasí a vyjadřuje svůj souhlas s body 90. až 93. odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017.

52. Navrhovatel dále uvádí, že zadavatel nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nepřijal bez zbytečného odkladu a (opakovaně na několika místech svého vyjádření) odmítá konstrukt zadavatele o tom, že lhůta „bez zbytečného odkladu“ počala běžet poté, co se „hodnověrně“ (tj. poté co Úřad vyslovil svůj předběžný názor) dozvěděl o tom, že se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a dodává, že pokud seznal zadavatel důvody pro případné zrušení zadávacího řízení až v jeho průběhu, pak je jeho povinností toto tvrzení prokázat.
53. Navrhovatel dále ve vyjádření uvádí, že *„[p]ovinnosti určit dobu, kdy zadavatel zjistil důvody pro zrušení zadávacího řízení, se nelze vyhnout specifikováním nějakého jiného okamžiku, např. doby, kdy se zadavatel dozvěděl o právním názoru ÚOHS na některé otázky.“*
54. Navrhovatel dále podotýká, že zadavatel měl možnost řádně zrušit zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku již prvním rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení, pokud by však postupoval správně.
55. V závěru svého vyjádření navrhovatel vyjadřuje své přesvědčení, že nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je netransparentní a že zadavatel zrušil zadávací řízení, ačkoliv k tomu nebyly splněny zákonné podmínky. Navrhovatel proto trvá nadále na zrušení nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

56. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obsahu dokumentace o veřejné zakázce, konstatuje, že zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

57. Před zkoumáním samotného postupu zadavatele se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel naplňuje definici (veřejného) zadavatele podle zákona.
58. Podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona je veřejným zadavatelem Česká republika.
59. Česká správa sociálního zabezpečení byla ustavena zákonem č. 210/1990 Sb., o změnách v působnosti orgánů České republiky o sociálním zabezpečení a o změně zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, přičemž podle § 3a věty první zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, je správním úřadem.
60. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o majetku“), jsou organizačními složkami státu ministerstva a jiné správní úřady státu, Ústavní soud, soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář prezidenta republiky, Úřad vlády České republiky, Kancelář Veřejného ochránce práv, Akademie věd České republiky, Grantová agentura České republiky a jiná zařízení, o kterých to stanoví zvláštní právní předpis anebo tento zákon; obdobné postavení jako organizační složka státu má Kancelář Poslanecké sněmovny a Kancelář Senátu.

61. Česká správa sociálního zabezpečení je tedy organizační složkou České republiky podle § 3 odst. 1 zákona o majetku, přičemž podle § 3 odst. 2 citovaného zákona organizační složka není právnickou osobou a její jednání je při výkonu její působnosti nebo výkonu předmětu činnosti podle zvláštních právních předpisů jednáním státu, a podle § 7 odst. 1 citovaného zákona za stát právně jedná vedoucí organizační složky, již se toto právní jednání týká, pokud zvláštní právní předpis nebo tento zákon (§ 28 odst. 2) nestanoví jinak.
62. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že zadavateli svědčí postavení veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

63. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
64. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
65. Podle § 111 odst. 6 zákona zjistí-li zadavatel v průběhu zadávacího řízení, že některým úkonem porušil zákon, přijme opatření k jeho nápravě i v případě, když proti takovému úkonu námitky neobdržel.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o veřejné zakázce

66. V zadávací dokumentaci, konkrétně v dokumentu „Příloha č. 1 – Kvalifikační dokumentace“ (dále jen „kvalifikační dokumentace“) zadavatel v bodu 5. „TECHNICKÉ KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY“ v části vztahující se k technickým kvalifikačním předpokladům dle § 56 odst. 2 písm. b) a písm. e) zákona uvedl k požadované minimální úrovni předmětných kvalifikačních předpokladů následující: *„Dodavatel splňuje technický kvalifikační předpoklad, pokud má k dispozici realizační tým složený minimálně z 10 osob v následujícím složení (bez ohledu na to, zda se jedná o zaměstnance dodavatele nebo osoby v jiném vztahu k dodavateli) a splňující níže uvedené předpoklady:*

1) *Projektový manažer respektive manažer odpovědný za zakázku:*

- *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
- *minimálně 5 let praxe v oblasti řízení projektů implementace integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk;*
- *zkušenost s pozicí projektového manažera nebo obdobnou rolí minimálně na 1 projektu, jehož předmětem bylo řízení implementace integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk;*
- *certifikace PRINCE 2, IPMA nebo obdobná[;]*

2) *Architekt integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk:*

- *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
- *minimálně 5 let praxe v oblasti činnosti architekta integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, kterou se rozumí zejména návrhy architektury řešení, návrh způsobu integrace řešení s okolními systémy apod.;*

- zkušenost s pozicí architekta integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk minimálně na 1 projektu, jehož předmětem byl návrh architektury integračního řešení na platformě BizTalk;
  - certifikace Microsoft BizTalk Server nebo obdobná;
- 3) *Specialista na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technické směru;
  - minimálně 4 roky praxe v oblasti činnosti specialisty na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk, kterou se rozumí zejména provádění implementace apod.;
  - zkušenost s pozicí specialisty na implementaci integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk minimálně na 1 projektu, jehož předmětem byl vývoj a implementace integračního řešení na platformě BizTalk;
  - certifikace Microsoft Certified IT Professional (MCITP), nebo Microsoft Certified Technology Specialist (MCTS) nebo obdobná;
- 4) *Specialista na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
  - minimálně 3 roky praxe v oblasti činnosti specialisty na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk;
  - zkušenost s pozicí specialisty na testování integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk minimálně na 1 projektu, jehož předmětem bylo testování integračních řešení na platformě BizTalk;
  - certifikace Microsoft Certified Technology Specialist (MCTS) nebo obdobná;
- 5) *Specialista na provozní prostředí platformy BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
  - minimálně 3 roky praxe v oblasti činnosti specialisty pro provozní prostředí platformy BizTalk;
  - zkušenost minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byl provoz a administrace integračního řešení na platformě BizTalk;
  - certifikace Microsoft Certified IT Professional (MCITP), nebo Microsoft Certified Solutions Associate (MCSA) nebo obdobná;
- 6) *Specialista pro databáze provozního prostředí platformy BizTalk:*
- ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;
  - minimálně 3 roky praxe v oblasti činnosti databázového specialisty;
  - zkušenost minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byl provoz a administrace databází SQL;
  - certifikace Microsoft Certified IT Professional (MCITP), nebo Microsoft Certified Solutions Associate (MCSA) nebo obdobná;

7) *Specialista pro bezpečnost IS[:]*

- *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
- *minimálně 3 roky praxe v oblasti bezpečnosti IS a technologií;*
- *zkušenost minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byl návrh a řešení bezpečnosti IS;*

8) *Analytik pro integrační řešení[:]*

- *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
- *minimálně 5 let praxe v oblasti analýz integračních řešení a souvisejících služeb;*
- *zkušenost s pozicí analytika minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byla analýza a popis procesů integračních řešení na platformě BizTalk;*

9) *Specialista na serverové operační systémy Microsoft[:]*

- *ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru;*
- *minimálně 3 roky praxe v oblast[i] administrace serverových operačních systémů na platformě Microsoft;*
- *zkušenost s pozicí administrátora minimálně s 1 projektem, jehož předmětem byla administrace serverových operačních systémů na platformě Microsoft;*
- *certifikace Microsoft Certified IT Professional (MCITP) nebo obdobná;*

10) *Pracovník Helpdesku dodavatele[:]*

- *ukončené středoškolského vzdělání technického směru;*
- *minimálně 2 roky praxe v oblasti činnosti pracovníka HelpDesk.“*

67. V dodatečných informacích ze dne 3. 6. 2015 (dále jen „dodatečné informace“) zadavatel odpověděl na dotaz následujícího znění: „Zadavatel požaduje u jednotlivých rolí ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru. Mohl by Zadavatel určit, co přesně znamená VŠ vzdělání technického směru? Jde o VŠ vzdělání na ‚technické‘ VŠ nebo stačí technický obor na univerzitě? Jak poznat, že VŠ je technická? Je např. matematicko-fyzikální fakulta UK technická VŠ? Pokud je VŠ absolventem v zahraničí, podle jakých kritérií bude posuzováno, že jde o technickou VŠ?“ K citovanému dotazu zadavatel uvedl, že „VŠ vzděláním technického směru je míněn:

- a) jakýkoliv technický obor*
- b) přírodovědecký obor fyzika, matematika nebo informatika, na jakékoliv vysoké škole.“*

68. V prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je uvedeno, že „[z]adavatel v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ rozhodl takto: zadávací řízení veřejné zakázky s názvem ‚Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk‘ evidenční číslo 508010, se ruší“.

69. V prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je v části „Odůvodnění“ uvedeno následující: „S ohledem na dlouhou dobu, která již uplynula od zahájení zadávacího řízení, zadavatel si

nechal provést komplexní audit zahrnující mj. revizi zadávacích podmínek a následného průběhu zadávacího řízení včetně vymezení předmětu plnění, přičemž dospěl závěru, že zde existují důvody pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 ZVZ.

Zadavatel v kvalifikační dokumentaci požadoval k prokázání technické kvalifikace předložení osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci osob odpovědných za poskytování příslušných služeb, přičemž dále definoval podmínky, které tyto osoby (celkem 10) musí splňovat. Mezi těmito požadavky byl u všech osob požadavek na vzdělání technického směru.

Zadavatel na základě žádosti o dodatečné informace v dodatečných informacích ze dne 3. 6. 2015 upřesnil ve vztahu k vysokoškolskému vzdělání, že vysokoškolským vzděláním technického směru je míněn:

- a) jakýkoliv technický obor,
- b) přírodovědní obor fyzika, matematika nebo informatika,

na jakékoliv vysoké škole.

Ačkoliv na základě dodatečných informací došlo k upřesnění, co je myšleno vzděláním technického směru v případě vysokoškolského vzdělání, ke stejnému upřesnění nedošlo u pozice pracovníka Helpdesku dodavatele, kde zadavatel vyžadoval středoškolské vzdělání technického směru.

Dle zadavatele výše uvedený požadavek, a to i včetně dalšího upřesnění, nenaplnuje podmínku, aby zadávací podmínky veřejné zakázky byly jasné, určité a srozumitelné, tedy v souladu se zásadou transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 ZVZ. K tomu viz i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 63/2014 – 28 ze dne 30. září 2014.

Navíc dle zadavatele tento požadavek na vzdělání technického směru, a to i přes výše uvedené upřesnění, by mohl být považován za diskriminační, jelikož u některých pozic zjevně postrádá věcné opodstatnění, čímž by zadavatel mohl porušit § 56 odst. 5 písm. c) ZVZ, jelikož minimální úroveň tohoto technického kvalifikačního předpokladu neodpovídá druhu, složitosti a předmětu veřejné zakázky. Příkladem je např. výše uvedená pozice pracovníka Helpdesku dodavatele či pozice projektového manažera, u kterého není důvod nepřipustit, aby tento disponoval např. i vzděláním ‚netechnického‘ směru – ekonomie apod.).

Další své pochybení zadavatel shledává ve skutečnosti, že v souvislosti s výše uvedenými dodatečnými informacemi ze dne 3. 6. 2015 zadavatel neprodloužil lhůtu pro podání nabídek v souladu s § 40 odst. 3 ZVZ. Ačkoliv tato dodatečná informace byla míněna jako pouhé vysvětlení zadávacích podmínek, fakticky, a to i s ohledem na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, došlo ke změně zadávacích podmínek (rozšíření i na přírodovědní obory), jelikož někteří dodavatelé mohli chápat požadavek zadavatele pouze ve smyslu technických oborů (a to i přes samotnou nejednoznačnost pojmu ‚technický obor‘). Zadavatel byl tedy povinen prodloužit lhůtu pro podání nabídek, a to o celou svou původní délku, jelikož toto ‚vysvětlení‘ z povahy věci mohlo rozšířit okruh potenciálních dodavatelů o veřejnou zakázku, k čemuž však nedošlo.

S ohledem na dlouhý časový odstup od přípravy zadávacích podmínek, kdy požadavky na předmět plnění vznikaly již v průběhu roku 2014, a s ohledem na skutečnost, že stav ICT prostředí resortu práce a sociálních věcí, jakož i přístup tohoto resortu k zajišťování provozu

a rozvoje informačních systémů a dalších ICT prostředků se od té doby zásadně změnila (standardně striktní požadavky na úroveň zajišťování provozu aplikací a garance jejich funkčnosti, navazující možnost rozvoje dokumentovaným postupem reflektujícím okolní ICT infrastrukturu, posílení důrazu na kybernetickou bezpečnost a ochranu osobních údajů v kontextu nové legislativy apod.), je zadavatel nucen konstatovat, že předmět plnění veřejné zakázky již neodpovídá aktuálním požadavkům a nárokům zadavatele v kontextu jeho povinností plnit resortní požadavky na kvalitativní parametry a způsob zajišťování funkčnosti informačních systémů a ICT prostředků zadavatele. Poptání předmětu plnění v podobě definované v zadávací dokumentaci tak již s ohledem na výše uvedené nemůže naplnit všechny potřeby a požadavky, které s ním zadavatel spojoval při jeho přípravě.

Rovněž s ohledem na značnou délku zadávacího řízení, kdy mj. již marně uplynula zadávací lhůta, a s ohledem na situaci, kdy v rámci tohoto zadávacího řízení k posouzení a hodnocení nabídek bylo již jmenováno několik hodnotících komisí, má zadavatel značné pochybnosti o tom, zda v takovémto postupu (hodnotících komisí i samotného zadavatele) by nebyly shledány ze strany kontrolních orgánů, včetně Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, rozpory se ZVZ, zejména pak rozpory se zásadou transparentnosti a rozhodovací praxí tohoto úřadu a správních soudů k otázce jejího dodržení.

Na základě všech výše uvedených důvodů se zadavatel mj. i postupem podle § 111 odst. 6 ZVZ rozhodl pro zrušení předmětného zadávacího řízení na veřejnou [zakázku] v souladu s § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, jelikož nelze na zadavateli požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení za situace, kdy jeho postup v rámci zadávacího řízení by mohl být příslušnými kontrolními orgány velice pravděpodobně posouzen jako rozporný se ZVZ, přičemž zadavatel v tento okamžik nemá jinou možnost nápravy svých pochybení, než zrušení zadávacího řízení, neboť všechna výše uvedená pochybení se týkají fáze před podáním nabídek.“

70. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel odeslal nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dne 8. 6. 2017 všem uchazečům o veřejnou zakázku.
71. V novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je uvedeno, že „[z]adavatel v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ rozhodl takto: zadávací řízení veřejné zakázky s názvem ‚Rozvoj integračních řešení realizovaných na platformě BizTalk‘ se ruší“.
72. V novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je v části „Odůvodnění“ uvedeno následující: „S ohledem na dlouhý časový odstup od zahájení zadávacího řízení zadavatel provedl zpětnou kontrolu průběhu zadávání veřejné zakázky v kontextu vývoje rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a správních soudů, přičemž při této kontrole kromě jiného zjistil, že v kvalifikační dokumentaci požadoval k prokázání technické kvalifikace předložení osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci osob odpovědných za poskytování příslušných služeb, přičemž dále definoval podmínky, které tyto osoby (celkem 10) musí splňovat. Mezi těmito požadavky byl u všech osob požadavek na vzdělání technického směru.

Zadavatel na základě žádosti o dodatečné informace v dodatečných informacích ze dne 3. 6. 2015 upřesnil ve vztahu k vysokoškolskému vzdělání, že vysokoškolským vzděláním technického směru je míněn:

- a) jakýkoliv technický obor,
- b) přírodovědní obor fyzika, matematika nebo informatika,

na jakékoliv vysoké škole.

Ačkoliv na základě dodatečných informací došlo k upřesnění, co je myšleno vzděláním technického směru v případě vysokoškolského vzdělání, ke stejnému upřesnění nedošlo u pozice pracovníka Helpdesku dodavatele, kde zadavatel vyžadoval středoškolské vzdělání technického směru.

Zadavatel získal pochybnosti o tom, zda výše uvedený požadavek, a to i včetně dalšího upřesnění, naplňuje podmínku, aby zadávací podmínky veřejné zakázky byly jasné, určité a srozumitelné, tedy v souladu se zásadou transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 ZVZ. K tomu viz i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 63/2014 – 28 ze dne 30. září 2014.

Navíc zadavatel získal rovněž pochybnosti, zda by tento požadavek na vzdělání technického směru, a to i přes výše uvedené upřesnění, nemohl být považován za diskriminační, jelikož u některých pozic zjevně postrádá věcné opodstatnění, čímž by zadavatel mohl porušit § 56 odst. 5 písm. c) ZVZ, jelikož minimální úroveň tohoto technického kvalifikačního předpokladu neodpovídá druhu, složitosti a předmětu veřejné zakázky. Příkladem je např. výše uvedená pozice pracovníka Helpdesku dodavatele či pozice projektového manažera, u kterého není důvod nepřipustit, aby tento disponoval např. i vzděláním ‚netechnického‘ směru – ekonomie apod.).

Na základě tohoto svého zjištění (a na základě dalších zjištění, kter[á] jsou rozvedena níže) zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení, a to rozhodnutím ze dne 8. 2. 2017. Toto rozhodnutí bylo na základě podaného návrhu následně zrušeno rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (...) č. j. ÚOHS-S0103/2017/VZ-14797/2017/521/Mži ze dne 11. 5. 2017 (...). Důvodem zrušení byl závěr Úřadu, že zadavatel neprokázal, že ke zrušení zadávacího řízení přistoupil ve smyslu § 84 odst. 2 ZVZ ve lhůtě ‚bez zbytečného odkladu‘. (...)

Úřad ve svém rozhodnutí rovněž konstatoval, že jeho rozhodnutí ‚...nelze vnímat jako potvrzení toho, že postup zadavatele v průběhu zadávacího řízení byl zcela v souladu se zákonem, resp. potvrzení toho, že se v průběhu šetřeného zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Naopak Úřad považuje za nezbytné na tomto místě poukázat na to, že důvod uvedený zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení spočívající ve stanovení zadávací podmínky (požadavku středoškolského vzdělání technického směru) v rozporu se zákonem, považuje Úřad za potenciálně nosný v tom smyslu, že taková zadávací podmínka skutečně vzbuzuje pochybnost o zákonnosti postupu zadavatele při jejím vymezení...‘.

Citovaný závěr Úřadu tak po věcné stránce potvrzuje pochybnosti zadavatele specifikované výše. Pochybnosti zadavatele, které jej vedly (kromě jiného) k rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, tak jsou tímto potvrzeny ve správním rozhodnutí ze strany správního orgánu nadaného dle § 112 odst. 1 písm. b) ZVZ pravomocí podávat autoritativní výklad ohledně zákonnosti postupu zadavatele v zadávacím řízení. Dřívější pochybnost zadavatele se tak tímto stává pochybností kvalifikovanou, což je dle názoru zadavatele třeba vnímat jako novou skutečnost.

(...)

Bez zbytečného odkladu od obdržení rozhodnutí Úřadu proto zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, neboť mu takto bylo potvrzeno autoritativním orgánem, že zadávací podmínky byly nastaveny v rozporu se ZVZ ve smyslu výše specifikovaných pochyb zadavatele. Zadavatel tak postupuje podle § 111 odst. 6 ZVZ a o zrušení předmětného zadávacího řízení na veřejnou zakázku rozhodl v souladu s § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, jelikož nelze na zadavateli požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení za situace, kdy jeho postup v rámci zadávacího řízení by mohl být příslušnými orgány velice pravděpodobně posouzen jako rozporný se ZVZ, přičemž zadavatel v tento okamžik nemá jinou možnost nápravy svých pochybení, než zrušení zadávacího řízení, neboť výše uvedená pochybení se týkají fáze před podáním nabídek.

Nad rámec uvedeného zadavatel konstatuje, že ve svém postupu shledává i další pochybení, avšak tato nebyla potvrzena autoritativním orgánem, který se k nim žádným způsobem nevyjádřil. Přesto zadavatel tato pochybení považuje za samostatné důvody pro případné zrušení zadávacího řízení, ačkoliv na nich své rozhodnutí nezaložil.

Další své pochybení tedy zadavatel shledává ve skutečnosti, že v souvislosti s výše uvedenými dodatečnými informacemi ze dne 3. 6. 2015 zadavatel neprodložil lhůtu pro podání nabídek v souladu s § 40 odst. 3 ZVZ. Ačkoliv tato dodatečná informace byla míněna jako pouhé vysvětlení zadávacích podmínek, fakticky, a to i s ohledem na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, došlo ke změně zadávacích podmínek (rozšíření i na přírodovědní obory), jelikož někteří dodavatelé mohli chápat požadavek zadavatele pouze ve smyslu technických oborů (a to i přes samotnou nejednoznačnost pojmu ‚technický obor‘). Zadavatel byl tedy povinen prodloužit lhůtu pro podání nabídek, a to o celou svou původní délku, jelikož toto ‚vysvětlení‘ z povahy věci mohlo rozšířit okruh potenciálních dodavatelů o veřejnou zakázku, k čemuž však nedošlo.

S ohledem na dlouhý časový odstup od přípravy zadávacích podmínek, kdy požadavky na předmět plnění vznikaly již v průběhu roku 2014, a s ohledem na skutečnost, že stav ICT prostředí resortu práce a sociálních věcí, jakož i přístup tohoto resortu k zajišťování provozu a rozvoje informačních systémů a dalších ICT prostředků se od té doby zásadně změnily (standardně striktní požadavky na úroveň zajišťování provozu aplikací a garance jejich funkčnosti, navazující možnost rozvoje dokumentovaným postupem reflektujícím okolní ICT infrastrukturu, posílení důrazu na kybernetickou bezpečnost a ochranu osobních údajů v kontextu nové legislativy apod.), je zadavatel nucen konstatovat, že předmět plnění veřejné zakázky již neodpovídá aktuálním požadavkům a nárokům zadavatele v kontextu jeho povinností plnit resortní požadavky na kvalitativní parametry a způsob zajišťování funkčnosti informačních systémů a ICT prostředků zadavatele. Poptání předmětu plnění v podobě definované v zadávací dokumentaci tak již s ohledem na výše uvedené nemůže naplnit všechny potřeby a požadavky, které s ním zadavatel spojoval při jeho přípravě.“

Skutečnosti známé Úřadu ze správního řízení vedeného pod sp. zn. S0103/2017/VZ

73. Ve vyjádření zadavatele ze dne 23. 3. 2017, které bylo Úřadu doručeno v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0103/2017/VZ⁸ (dále jen „správní řízení S0103/2017/VZ“) zadavatel uvedl, že v jeho prostředí „v lednu roku 2017 proběhla detailní kontrola, která

⁸ V rámci uvedeného správního řízení bylo vydáno rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, kterým bylo zrušeno první rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení – viz bod 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí

odhalila významná pochybení, která zadavatel uvedl jak v napadeném rozhodnutí, tak v rozhodnutí o námitkách“, přičemž pokračováním v zadávacím řízení „by se jeho postup dostal nejen do rozporu se závěry a doporučeními předmětné kontroly, ale i se ZVZ a recentní rozhodovací praxí ÚOHS.“

74. Úřad v rámci správního řízení S0103/2017/VZ určil zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S0103/2017/VZ-11089/2017/521/MŽi ze dne 31. 3. 2017 lhůtu pro doložení výstupu komplexního auditu předmětné veřejné zakázky, který si zadavatel nechal provést mj. za účelem revize zadávacích podmínek veřejné zakázky.
75. V přípisu zadavatele č. j. 101/19-2015 ze dne 7. 4. 2017, který Úřad obdržel v rámci správního řízení S0103/2017/VZ (dále jen „přípis ze dne 7. 4. 2017“) zadavatel mj. uvedl, že *„závěry tohoto auditu (posouzení) jsou obsaženy v samotném rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž provedené posouzení bylo provedeno neformalizovaně, tedy bez konkrétního formálního výstupu (např. v písemné podobě). Z výše uvedených důvodů tedy platí, že zpracování auditu (posouzení), jeho forma a povaha neumožňují zaslání výstupu v písemné podobě (...).“*

Právní posouzení

K zásadě transparentnosti obecně

76. Úřad k zásadě transparentnosti, zakotvené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, v obecné rovině uvádí, že tato je vedle zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace jednou ze základních zásad, jež musí být zadavatelem dodržena v průběhu celého zadávacího řízení. Otázkou výkladu zásady transparentnosti se ve své judikatorní činnosti již opakovaně zabývaly soudy a taktéž Úřad. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 Afs 78/2012 – 28 ze dne 25. 7. 2013 uvádí, že *„[s]myslem zásady transparentnosti je dosažení toho, aby průběh veřejné zakázky byl zcela zřetelný a do jisté míry předvídatelný. Pouze za splnění této premisy je možné přistoupit k veřejné kontrole veřejných zakázek. Nezbytnost transparentního řízení vyplývá také z prevence před potenciálním korupčním jednáním a před dohodami, jež by mohly narušovat volnou soutěž mezi dodavateli. Princip transparentnosti se tak promítá do celého průběhu řízení o veřejné zakázce.“* V rozsudku č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010 se pak Nejvyšší správní soud ztotožňuje s obecným výkladem zásady transparentnosti podaným Krajským soudem v Brně v rozsudku č. j. 62 Ca 31/2008-114 ze dne 19. 1. 2010, a to že požadavek transparentnosti *„není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele“.* V rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 pak bylo dovozeno, že *„[ú]kolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. (...) Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“* S ohledem na výše uvedené závěry lze konstatovat, že z pohledu dodržení zásady transparentnosti ob stojí pouze takové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, které je možno zpětně objektivně přezkoumat, tj. jehož obsah je možno podrobit kontrole, přičemž skutečnosti v něm uvedené musí být objektivně ověřitelné.

K možnosti zrušit zadávací řízení obecně

77. Úřad k problematice zrušení zadávacího řízení v obecné rovině konstatuje, že zákon tento způsob ukončení zadávacího řízení nepreferuje, neboť jeho prostřednictvím není naplněn základní účel zákona, jímž je zadání veřejné zakázky v souladu mj. se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Z uvedeného důvodu jsou důvody pro zrušení zadávacího řízení v zákoně striktně stanoveny. Zákonodárce pak rozlišuje mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení. Obligatorně se zadávací řízení ruší podle ustanovení § 84 odst. 1 zákona, fakultativně za podmínek stanovených v ustanovení § 84 odst. 2 až 5 zákona.
78. Jak již uvedl Úřad dříve ve svých rozhodnutích, zákon dává zadavateli možnost zrušit zadávací řízení jen z důvodů taxativně vymezených, což má vést k omezení možnosti zneužití tohoto práva a současně k zachování právní jistoty uchazečů o veřejnou zakázku, neboť, jak uvádí Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 30 Af 65/2013 – 70 ze dne 15. 10. 2015, *„[z]ákon o veřejných zakázkách zrušení zadávacího řízení nepreferuje. Účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnižší ceny či celkově ekonomicky nejvhodnější nabídky) při dodržení zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách [...].“*
79. Výkladu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona se soudy opakovaně věnují ve své rozhodovací praxi. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 30 Af 65/2013 – 70 ze dne 15. 10. 2015 k tomuto uvádí, že *„[z]rušení zadávacího řízení s poukazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách přichází v úvahu za kumulativního splnění dvou podmínek: ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá), a zrušit lze zadávací řízení pouze tehdy, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.“* [Shodně pak § 84 odst. 2 písm. e) zákona vykládá Krajský soud v Brně kupříkladu i v recentním rozsudku ze dne 27. 7. 2017 sp. zn. 30 Af 52/2015.]
80. Podmínky pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona tedy musí být splněny kumulativně. Aby tedy mohl zadavatel zadávací řízení zrušit, musí dojít k úkonu zrušení zadávacího řízení za prvé bez zbytečného odkladu a za druhé se důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, musí vyskytnout až v samotném průběhu zadávacího řízení. Skutečnou délku lhůty "bez zbytečného odkladu" je pak třeba vždy posoudit podle konkrétních okolností případu.
81. Při posouzení, zda zrušení šetřeného zadávacího řízení podle ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona proběhlo v souladu se zákonem, je pak třeba mj. s ohledem na zásadu transparentnosti vycházet pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť v něm musí zadavatel uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil, přičemž odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení by mělo být dostatečně konkrétní a srozumitelné, a to zejm. z hlediska přezkoumatelnosti takového rozhodnutí. K této skutečnosti se vyjádřil i předseda Úřadu např. ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-R413/2013/VZ-22401/2014/310/MLr ze dne 23. 10. 2014, ve kterém uvádí, že *„[z]ákladem*

pro skutková zjištění Úřadu při právním posouzení zákonnosti úkonu zadavatele – rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení – jsou samotné důvody, které zadavatel formuloval právě ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení jen ze zákonem stanovených podmínek, a při formulaci důvodů, pro které zrušil zadávací řízení, je povinen dodržovat zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona. Ze zásady transparentnosti pak vyplývá požadavek na jednoznačné, konkrétní, a tím i přezkoumatelné rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, aby se s nimi mohli seznámit zájemci či uchazeči a následně ve správním řízení (případně při prošetřování podnětu) také Úřad.“ Obdobně se předseda Úřadu vyjádřil rovněž ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-R125/2015/VZ-20696/2015/321/MMI ze dne 3. 8. 2015, ve kterém uvádí, že Úřad není při přezkoumání postupu zadavatele oprávněn přihlížet k jiným důvodům, než k důvodům uvedeným zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, a Úřad není tedy oprávněn posuzovat „[a]ni důvody, o kterých je přesvědčen navrhovatel a ani důvody, které později vznášel zadavatel ve svém vyjádření.“ Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Úřad přezkoumává oprávněnost zrušení zadávacího řízení zadavatelem pouze vzhledem k důvodům uvedeným přímo v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

K postupu zadavatele

82. Úřad se zabýval tím, zda v šetřeném případě došlo k naplnění podmínek stanovených v § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž nejprve ověřoval, zda zadavatel rozhodnul o zrušení zadávacího řízení bez zbytečného odkladu poté, kdy se o důvodech pro možné zrušení zadávacího řízení dozvěděl.
83. Při posuzování, zda doba mezi okamžikem, kdy se v zadávacím řízení vyskytl důvod (důvody) hodný zvláštního zřetele, a dnem, kdy zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, je dobou, kterou ještě lze považovat za tzv. „bezodkladnou“ (tedy zda ke zrušení zadávacího řízení došlo bez zbytečného odkladu od okamžiku, kdy se zadavatel o důvodech pro možné zrušení zadávacího řízení dozvěděl), je nutno zvážit veškeré relevantní okolnosti konkrétního případu. Nelze tudíž onu „bezodkladnost“ pro zrušení zadávacího řízení předem a obecně stanovit s matematickou přesností. Pro ověření předmětné podmínky je však – coby základ jakýchkoli následných úvah – vždy nezbytné vymezit okamžik, kdy se vyskytly, resp. kdy zadavatel zjistil důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a o které své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení opřel.
84. V šetřeném případě zadavatel zrušil předmětné zadávací řízení novým rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení, přičemž v jeho odůvodnění uvedl, že důvodem pro zrušení předmětného zadávacího řízení bylo zjištění, že v zadávacím řízení postupoval v rozporu se zákonem, a to konkrétně stanovením požadavku na „vzdělání technického směru“, kdy u pozice pracovníka Helpdesku dodavatele nedošlo k upřesnění toho, co je myšleno vzděláním technického směru, k čemuž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 63/2014 - 28 ze dne 30. 9. 2014 (dále jen „rozsudek ze dne 30. 9. 2014“), a dále pak tím, že požadavek na „vzdělání technického směru“ u některých pozic neodpovídal druhu, složitosti a předmětu veřejné zakázky. Zadavatel dále uvedl, že uvedené skutečnosti zjistil při zpětné kontrole průběhu zadávacího řízení „v kontextu vývoje rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a správních soudů (...)“, která byla provedena s ohledem na dlouhý časový odstup od zahájení zadávacího řízení. Za okamžik, kdy se vyskytly, resp. kdy zadavatel zjistil důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na něm nelze požadovat, aby v zadávacím

řízení pokračoval, pak sám zadavatel v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení považuje den, kdy obdržel rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, neboť tím se jeho pochybnost o zákonnosti postupu v šetřeném zadávacím řízení stala „pochybností kvalifikovanou“ (viz bod 72. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Konkrétně zadavatel cituje část bodu 95. odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, ve kterém Úřad uvedl, že *„[s]kutečnost, že se Úřad meritorně nezabýval samotným rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení, však nelze vnímat jako potvrzení toho, že postup zadavatele v průběhu zadávacího řízení byl zcela v souladu se zákonem, resp. potvrzení toho, že se v průběhu šetřeného zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Naopak Úřad považuje za nezbytné na tomto místě poukázat na to, že důvod uvedený zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení spočívající ve stanovení zadávací podmínky (požadavku středoškolského vzdělání technického směru) v rozporu se zákonem, považuje Úřad za potenciálně nosný v tom smyslu, že taková zadávací podmínka skutečně vzbuzuje pochybnost o zákonnosti postupu zadavatele při jejím vymezení, nicméně učinit z uvedené pochybnosti případný předmět správního řízení lze až v okamžiku, kdy toto rozhodnutí Úřadu v šetřené věci nabyde právní moci (neboť teprve tím okamžikem ‚oživne‘ nyní zrušené zadávací řízení).“⁹*

85. Je tedy zřejmé, že zadavatel důvody hodné zvláštního zřetele, pro které je dle svého přesvědčení oprávněn zadávací řízení zrušit, spatřuje v převážné míře ve svých vlastních pochybeních v předchozím průběhu zadávacího řízení.
86. K tomu Úřad podotýká, že i z odborné literatury (např. Jurčík, R. Zákon o veřejných zakázkách. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 553 - 554) vyplývá, že důvodem pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona může být také porušení postupu předepsaného zákonem pro zadávání veřejných zakázek, které zadavatel sám zjistil. Musí se přitom jednat o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě, kterým by uvedené porušení zákona napravil, a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by mohlo dojít k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt. S uvedeným závěrem se ztotožnily (i s odkazem na komentářovou literaturu a důvodovou zprávu k citovanému ustanovení zákona) správní soudy ve své judikatuře [viz k tomu např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 79/2008-60 ze dne 6. 10. 2010 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009 – 109 ze dne 27. 1. 2010, ve kterém Nejvyšší správní soud dovodil, že mezi důvody pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona patří mimo jiné i důvody, které stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení rušeno, zejména pak, pokud by zadavateli hrozilo uložení např. nápravného opatření nebo sankce] a stejný názor zastává Úřad ve své ustálené rozhodovací praxi (viz k tomu např. rozhodnutí Úřadu ÚOHS-S367/2014/VZ-16510/2014/522/MBa ze dne 6. 8. 2014, rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S199/2015/VZ-17053/2015/543/JWe ze dne 8. 7. 2015, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R211/2015/VZ-43641/2015/321/OHo ze dne

⁹ Citované rozhodnutí je dostupné na internetových stránkách Úřadu www.uohs.cz.

10. 12. 2015, příp. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0113/2016/VZ-18243/2016/523/ASo ze dne 27. 4. 2016).

87. Lze tedy shrnout, že porušení postupu předepsaného zákonem, které zadavatel sám (dodatečně, tj. až v samotném průběhu zadávacího řízení) zjistil a které již nemá možnost napravit jiným způsobem než zrušením zadávacího řízení, může být objektivním důvodem hodným zvláštního zřetele, ačkoliv se jedná o pochybení zapříčiněné samotným zadavatelem, neboť by bylo zcela proti smyslu a účelu zákona požadovat po zadavateli, aby vědomě spáchal správní delikt, příp. se vědomě vystavoval riziku uložení nápravného opatření tím, že bude pokračovat v zadávacím řízení, ve kterém postupoval v rozporu se zákonem. Vzhledem k uvedenému tedy v obecné rovině nelze – s argumentem, že se nejedná o „důvod stojící vně zadavatele,“ příp. že nenastal v průběhu zadávacího řízení – konstatovat, že pochybení zadavatele spočívající v porušení postupu předepsaného zákonem nemůže být důvodem pro zrušení zadávacího řízení.
88. Z nového rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vyplývá, že zadavatel zjistil existenci důvodů pro možné zrušení zadávacího řízení v šetřeném případě při zpětné kontrole průběhu zadávacího řízení, přičemž „kvalifikovaně“ zjistil důvody vztahující se k nezákonnosti zadávacích podmínek z rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017. Uvedené pak zadavatel opakuje ve svém vyjádření ze dne 20. 7. 2017 i v rozhodnutí o námitkách, kde v bodu 27. uvádí, že „považuje za skutečnost rozhodnou pro počátek běhu lhůty *„bez zbytečného odkladu“ okamžik doručení rozhodnutí ÚOHS o zrušení jeho předchozího rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, zatímco okamžik seznámení se se závěry provedené zpětné kontroly podle zadavatele rozhodný není*“.
89. Úřad se proto zabýval otázkou, zda rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 mohlo zadavateli přinést nové informace ve vztahu k požadavku na „vzdělání technického směru“ takovým způsobem, aby bylo možno konstatovat, že zadavatel zjistil jím uvedené důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, až v okamžiku, kdy mu bylo doručeno předmětné rozhodnutí Úřadu, resp. zda se až doručením rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 mohl dozvědět, zda jsou závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014 aplikovatelné i v tomto konkrétním zadávacím řízení.
90. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 9. 2014 dospěl v otázce požadavku na „vzdělání technického směru“ k jednoznačnému závěru, že *„použitý pojem ‚vzdělání technického směru‘ připouští různé výklady“*, přičemž sice po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby vypsaly všechny studijní obory, které je ochoten přijmout v souvislosti s prokázáním splnění kvalifikace, na druhou stranu však současně nelze požadovat po dodavateli, aby domýšlel význam zadavatelem nejednoznačně formulovaných kvalifikačních předpokladů. Pro vyloučení všech pochybností přitom Úřad na tomto místě konstatuje, že s předmětným rozsudkem byl zadavatel seznámen již před vydáním prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť jím v tomto rozhodnutí argumentuje (k tomu srov. bod 69. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
91. Z kvalifikační dokumentace vyplývá, že zadavatel požadoval u členů realizačního týmu „ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru“, příp. „ukončené středoškolské vzdělání technického směru“ (u pracovníka Helpdesku dodavatele), přičemž dodatečnými

informacemi následně zadavatel blíže specifikoval, co míní „vysokoškolským vzděláním technického směru“ (viz k tomu bod 66. a bod 67. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V případě pracovníka Helpdesku dodavatele tedy zadavatel požadoval toliko „středoškolské vzděláním technického směru“ bez dalšího upřesnění. Z uvedeného je zřejmé, že zadavatel použil v zadávací dokumentaci pojem totožný s pojmem, k němuž se vztahuje závěr (o nejednoznačnosti takového pojmu) Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 9. 2014. Úřad dále dodává, že v rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 se nijak nezabýval otázkou, zda se zadavatel mohl dopustit porušení § 56 odst. 5 písm. c) zákona tím, že by požadavek na „vzděláním technického směru“ u některých pozic neodpovídal druhu, složitosti a předmětu veřejné zakázky (viz k tomu bod 84. odůvodnění tohoto rozhodnutí), příp. porušení jiného ustanovení zákona v souvislosti s vymezením předmětného požadavku, neboť předmětem řízení S0103/2017/VZ, který byl vymezen podaným návrhem, bylo přezkoumání úkonů zadavatele v souvislosti se zrušením zadávacího řízení, přičemž Úřad se v rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 s ohledem na konstatovanou netransparentnost postupu zadavatele, kdy nebylo možno zpětně přezkoumat naplnění podmínky zrušení zadávacího řízení bez zbytečného odkladu dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, již meritorně nezabýval dalšími body návrhu, tj. ani konkrétními důvody uvedenými v odůvodnění prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž pouze v rovině potenciality doplnil, že zadavatelem stanovená zadávací podmínka – požadavek na středoškolského vzděláním technického směru – skutečně vzbuzuje pochybnost o zákonnosti postupu zadavatele při jejím vymezení (nebylo však ani konkretizováno, zda z hlediska toho, že by neodpovídala druhu a složitosti předmětu veřejné zakázky, či z jiného důvodu). Současně však Úřad doplnil, že učinit z uvedené pochybnosti případný předmět správního řízení lze až poté, kdy rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 nabyde právní moci.

92. Vzhledem k výše uvedenému nelze mít proto za to, že by se zadavateli okamžikem doručení rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 dostala nějaká nová informace ohledně požadavku na „vzděláním technického směru“, která by mu již nebyla známa z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, s jehož obsahem, jak bylo výše uvedeno, byl v květnu 2017 již nepochybně delší dobu seznámen. Jinými slovy a snad přehledně řečeno: je-li pro řešenou věc stěžejní (z hlediska existence důvodu zvláštního zřetele hodného, který by mohl odůvodňovat zrušení zadávacího řízení) závěr Nejvyššího správního soudu z rozsudku ze dne 30. 9. 2014, podle kterého *použitý pojem ‚vzděláním technického směru‘ připouští různé výklady*, pak ve vztahu k tomuto závěru nemohla pro zadavatele z rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017 vyplynout žádná další relevantní informace nad rámec toho, co zadavatel věděl již při formulaci prvního rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (ze kterého jednoznačně vyplývá, že předmětný rozsudek pokládal za v této věci relevantní).
93. Úřad se proto s ohledem na výše uvedené závěry nadále zabýval otázkou, kdy zadavatel skutečně zjistil existenci důvodů pro možné zrušení zadávacího řízení. V novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel uvedl, že zjistil existenci důvodů pro možné zrušení zadávacího řízení v šetřeném případě při zpětné kontrole průběhu zadávacího řízení. V prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (které bylo zrušeno rozhodnutím Úřadu ze dne 11. 5. 2017) zadavatel uváděl, že zjistil existenci důvodů pro možné zrušení zadávacího řízení na základě provedeného komplexního auditu šetřeného zadávacího řízení, přičemž důvody pro možné zrušení zadávacího řízení, které zadavatel uvedl v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a na kterých zadavatel toto rozhodnutí zakládá (tj.

nezákonnost zadávacích podmínek), i další údajné pochybení zadavatele (tj. změnu zadávacích podmínek bez prodloužení lhůty pro podání nabídek) a dále pak další údajný důvod hodný zvláštního zřetele (tj. změnu požadavků a nároků zadavatele ve vztahu k předmětu plnění a změnu přístupu resortu práce a sociálních věcí k zajišťování provozu a rozvoje informačních systémů a dalších ICT prostředků), které zadavatel v tomto rozhodnutí uvádí nad rámec uvedených důvodů a současně je považuje za „*samostatné důvody pro případné zrušení zadávacího řízení, ačkoliv na nich své rozhodnutí nezaložil*“, byly uvedeny jako důvody pro možné zrušení zadávacího řízení již v prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (viz k tomu bod 69. a bod 72. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z uvedeného vyplývá, že zadavatel měl zjistit existenci všech důvodů pro možné zrušení zadávacího řízení, které uvedl v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (tj. jak důvodů, na kterých zadavatel nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zakládá, tak i důvodů, které uvedl „nad rámec“), na základě zpětné kontroly (jež byla v prvním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení označena jako komplexní audit), která jednoznačně předcházela prvnímu rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Úřad se proto zabýval otázkou, kdy proběhla zpětná kontrola, resp. kdy se zadavatel dozvěděl o jejím výsledku.

94. Touto otázkou se Úřad zabýval již průběhu správního řízení S0103/2017/VZ. V uvedeném správním řízení zadavatel ve vyjádření ze dne 23. 3. 2017 uváděl, že detailní kontrola u něj proběhla v lednu 2017 (viz k tomu bod 73. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž Úřad se snažil toto jeho tvrzení ověřit. Vzhledem ke skutečnosti, že ověření tvrzení nemohl provést z dokumentace o veřejné zakázce, stanovil Úřad zadavateli lhůtu pro doložení výstupu komplexního auditu (viz k tomu bod 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí), avšak zadavatel žádný výstup Úřadu nezaslal, neboť mělo být provedeno neformalizované posouzení bez formálního (písemného) výstupu (viz k tomu bod 75. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a neoznačil žádný důkaz na podporu svého tvrzení, že komplexní audit (v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení označený jako zpětná kontrola) proběhl v lednu 2017.
95. V novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ani v žádném vyjádření zaslaném v rámci tohoto správního řízení již zadavatel neuvádí, kdy zpětná kontrola proběhla. Určení časového rámce jejího průběhu není možné ani z dokladů obsažených v dokumentaci o veřejné zakázce, přičemž s ohledem na tvrzení zadavatele v rámci správního řízení S0103/2017/VZ, že ze zpětné kontroly (resp. „posouzení“) neexistuje žádný výstup, Úřad již i s ohledem na zásadu procesní ekonomie opakovaně nevyzýval zadavatele k doložení konkrétního výstupu i v rámci tohoto správního řízení. Sám zadavatel v rámci tohoto správního řízení ani v jiných správních řízeních vedených Úřadem ve vztahu k předmětné veřejné zakázce (konkrétně ve správním řízení S0103/2017/VZ a ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0235/2017/VZ) nepředložil žádný podklad, ze kterého by bylo možno zjistit, kdy proběhla zadavatelem uváděná zpětná kontrola, resp. kdy se dozvěděl o jejích závěrech, a na základě tohoto zjištění posoudit, zda byla splněna podmínka bezodkladnosti.
96. Úřad konstatuje, že aby bylo možno považovat konkrétní úkon zadavatele, tj. zde zrušení zadávacího řízení, za transparentní, a tedy i za zákonný, musí být takový úkon Úřadem přezkoumatelný. V tomto konkrétním případě však Úřad neměl možností žádným způsobem zjistit stav věci, tj. ověřit, zda zadavatel zrušil šetřené zadávací řízení bez zbytečného odkladu, a zda tedy postupoval při zrušení zadávacího řízení v souladu s ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona. V situaci, kdy zadavatel v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení

uvedl, že dospěl na základě provedené zpětné kontroly k závěru, že se v průběhu zadávacího řízení na veřejnou zakázku i) dopustil nezákonného postupu v souvislosti s vymezením minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů, přičemž uvedená pochybnost mu měla být kvalifikovaně potvrzena rozhodnutím Úřadu ze dne 11. 5. 2017, ii) dopustil nezákonného postupu v souvislosti s neprodloužením lhůty pro podání nabídek při změně zadávacích podmínek a iii) došlo ke změně požadavků a nároků zadavatele ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky a změně přístupu resortu práce a sociálních věcí k zajišťování provozu a rozvoje informačních systémů a dalších ICT prostředků, tedy že zde existují důvody pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, ačkoliv není možné ověřit zda, příp. kdy byla provedena zpětná kontrola průběhu zadání veřejné zakázky a kdy se o výsledcích předmětné kontroly zadavatel skutečně dozvěděl, resp. zda se o skutečnostech odůvodňujících zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona nedozvěděl již mnohem dříve (viz k tomu bod 93. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a zda jen zastřeně a účelově nereaguje na stav, který je výsledkem postupu v zadávacím řízení, přičemž o údajné nezákonnosti zadávacích podmínek se zadavatel nemohl dozvědět až z rozhodnutí Úřadu ze dne 11. 5. 2017, resp. z něj nemohl získat žádné další relevantní informace v tomto směru (k tomu srov. podrobné odůvodnění uvedené shora, zejm. v bodech 88. - 92. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tak může postup zadavatele v šetřeném případě vzbuzovat pochybnost o pravých důvodech jednání zadavatele, a nelze jej než označit za netransparentní.

97. Pro úplnost Úřad dodává, že z konstantní judikatury správních soudů (která byla rozvinuta zejména v případech elektronického losování, k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 61/2012-108 ze dne 6. 6. 2013 a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 64/2013-49 ze dne 6. 11. 2013, je však v obecné rovině obecně aplikovatelná) vyplývá obecná zásada, že je zcela na zadavateli, aby zajistil, že veškeré kroky, které provádí v zadávacím řízení, budou působit transparentně. Je to tedy zadavatel, který musí v případě jakéhokoli svého postupu unést (zejména na základě dokumentace o veřejné zakázce) důkazní břemeno o férovosti svého postupu. V posuzovaném případě pak zadavatel toto své břemeno neunesl z toho pohledu, že z jím poskytnutých podkladů nebylo možno jakkoli ověřit, že při zrušení zadávacího řízení postupoval v souladu s ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona, konkrétně že zadávací řízení zrušil bez zbytečného odkladu poté, co se o důvodech pro jeho zrušení dozvěděl.
98. Dále Úřad doplňuje, že předpokladem pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona je nejen nedodržení zákonného postupu zadavatelem, ale i to, že tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad proto posoudil naplnění i této podmínky a konstatuje, že v právě projednávaném případě lze s určitostí hovořit „nejméně“ o potenciálním podstatném ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť nezákonný postup zadavatele spočívající v neoprávněném zrušení zadávacího řízení už ze své podstaty ovlivňuje výběr nejvhodnější nabídky, kdy po zrušení zadávacího řízení ani nemůže být žádná nabídka vybrána jako nejvhodnější.
99. Úřad *obiter dictum* (čili pouze nad rámec) uvádí, že formulace zadavatele, kdy v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení identifikuje „*samostatné důvody pro případné zrušení zadávacího řízení, ačkoliv na nich své rozhodnutí nezaložil*“ by mohla být sama o sobě

schopna založit netransparentnost předmětného rozhodnutí, neboť není jednoznačně zřejmé, zda zadavatel pro tyto důvody skutečně ruší předmětné zadávací řízení či nikoliv.

K dalším bodům návrhu

100. Pro úplnost Úřad dodává, že se v šetřeném případě již nemohl zabývat konkrétními důvody uvedenými v odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, resp. ani dalšími námitkami, jež navrhovatel ve svém návrhu zmiňuje ve vztahu k novému rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť s ohledem na výše popsany postup zadavatele, v jehož důsledku nebylo možno zpětně přezkoumat naplnění podmínky zrušení zadávacího řízení bez zbytečného odkladu dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, Úřadu nezbylo než konstatovat, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti zakotvenou v ust. § 6 odst. 1 zákona. Následkem toho je Úřadu mj. z důvodu zásady procesní ekonomie de facto znemožněno se meritorně zabývat konkrétními důvody uvedenými v novém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť jakýkoli výsledek takového zkoumání by nemohl ovlivnit samotný výsledek vedeného správního řízení.

Závěr

101. Vzhledem ke všem skutečnostem uvedeným výše Úřad konstatuje, že v šetřeném případě shledal v postupu zadavatele v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku porušení zásady transparentnosti zakotvené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, neboť nebylo možno přezkoumat, zda zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušeno bez zbytečného odkladu poté, co se vyskytly údajné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, čímž se postup zadavatele stal nečitelným a nekontrolovatelným, přičemž uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
102. S ohledem na výše uvedené skutečnosti rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

V. ULOŽENÍ NÁPRAVNÉHO OPATŘENÍ

103. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
104. Úřad je při rozhodování podle § 118 odst. 1 zákona povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy stavu. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, když zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku, aniž by bylo možno přezkoumat, zda zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo zrušeno bez zbytečného odkladu poté, co se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, čímž se postup zadavatele stal nečitelným a nekontrolovatelným, a protože tento nezákonný postup zadavatele již ze své podstaty ovlivňuje výběr nejvhodnější nabídky (po zrušení zadávacího řízení nemůže být žádná nabídka vybrána jako nejvhodnější) a současně dosud nedošlo (a ani dojít nemohlo) k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku,

přistoupil Úřad ke zrušení úkonu zadavatele spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

105. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl Úřad o zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

VI. NÁKLADY ŘÍZENÍ

106. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis – vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona odst. 1 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.
107. Vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím byl zrušen úkon zadavatele – nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
108. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně 19-24825621/0710, variabilní symbol 2017000273.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona podává v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

1. Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 1292/25, 150 00 Praha – Smíchov
2. JUDr. Daniel Chamrád, advokát, K Hutím 665/5, 198 00 Praha 14

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy